

STEUN AAN BELGISCHE COLLEGAE.

Ontvangen voor de Belgische collegae en hun gezinnen van 4 Jan. tot 8 Febr.: H. P. te A. f 10.—; Th. S. te D. f 10.—; M. M. te A. f 25.—; R. v. W. te O. P. f 5.—; J. G. te G. f 5.—; J. B. C. P. te N. f 6.—; A. Q. v. B. H. te W. f 5.—; H. W. v. M. te R. f 10.—; A. P. de B. te S. f 5.—; J. L. S. te A. honorarium van een collega voor behandeling van zijn zoon f 10.—; overschot lezing A. DESWARTE f 5.40; Vereeniging van med. specialisten te 's-Gravenhage f 50.—.

Tezamen met vorige opgaven f 1645.98.

Meppel,
7 Febr. 1915.

A. M. DHONT,
penningm. C. t. S. B. Gen.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Sterftestatistiek over 1914.

In den laatsten tijd hebben weer verschillende uitgaven van het Centraal Bureau voor de Statistiek het licht gezien, die ook voor de geneeskundigen niet van belang ontbloot zijn. Onze redactie mocht exemplaren daarvan ontvangen, waarvoor zij den directeur haar dank betuigt, en vestigt gaarne daarop de aandacht onzer lezers, die voor statistiek voelen.

Een dier uitgaven is de *Statistiek van de sterfte naar den leeftijd en naar de oorzaken van den dood over het jaar 1914*, (Nieuwe volgrees n°. 225 van de *Bijdragen tot de statistiek van Nederland*). In gevolge het verzoek tot bezuiniging van den minister van binnenlandsche zaken, is deze statistiek thans in eenigszins beknopter vorm verschenen dan in vorige jaren. Toch is het nog een lijvig quarto boek.

Op een bevolking van 6276201 zielen (3114191 m. en 3162011 vr.) hebben in 1914 77739 sterfgevallen plaats gehad (39589 m. en 38150 vr.), zoodat het sterftcijfer bedroeg 12.39 (12.71 voor de mannen, 12.07 voor de vrouwen). Dit sterftcijfer was in 1914 iets hooger dan in 1913, toen het 12.30 bedroeg. In het algemeen is het voortdurend dalend, zij het dan ook met eenige onderbrekingen, die in den regel het volgende jaar door een sterkere daling weer werden goed gemaakt. In 1900 was het sterftcijfer nog 17.87, in de jaren van 1840—'49 gemiddeld 26.56. De afnemning van het sterftcijfer, bij beide geslachten, is in den regel meer de mannelijke dan de vrouwelijke bevolking ten goede gekomen, zoodat, daar de vrouwen steeds een lagere betrekkelijke sterfte dan de mannen hebben, het verschil der sterftequotienten bij de beide geslachten sedert 1890 belangrijk minder is geworden. Vooral in de allergrootste gemeenten, met meer dan 100000 inwoners, is de vermindering van het verschil dier sterftequotienten het allergrootst. Voorts blijkt uit de cijfers, dat de sterfte in de groepen van gemeenten regelmatig lager is, naarmate de gemeenten meer inwoners tellen, terwijl vroeger juist het tegenovergestelde het geval was, al is reeds sedert 1880 een vermindering ten gunste der groote gemeenten duidelijk vast te stellen. Dit gunstiger worden van de sterfte in de steden ten opzichte van het platteland moet ook wijziging brengen in de sterftcijfers der provinciën onderling, in dien geest, dat provinciën met groote stedelijke bevolking een lagere sterfte moeten hebben gekregen, dan provinciën met een groote plattelandsbevolking. Zoo berusten hierop voor een deel de betrekkelijk lage sterftcijfers van Noord- en Zuid-Holland en Groningen en de hooge sterftcijfers van Noord-Brabant en Limburg. Voor Friesland, met een overgrootte plattelandsbevolking en een laag sterftcijfer, moeten andere oorzaken zóó sterk werken, dat het te verwachten hooge sterftcijfer niet wordt aangetroffen; een dier oorzaken is voorzeker